

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- teljes egészében semmisítse meg a COMP/F/38.354 ipari zsákok ügyben 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 megtámadott bizottsági határozat 1. cikkének h) pontját és 2. cikkének f) pontját, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- vagylagosan, módosítsa a megtámadott határozat 2. cikkének f) pontját, és az Elsőfokú Bíróság korlátlan felülvizsgálati jogkörében jelentősen csökkentse az FLP Plastra egyetemlegesen kiszabott bírságot, részlegesen semmisítse meg az 1. cikk (1) bekezdését, amennyiben az a felperesre vonatkozik, és részlegesen semmisítse meg vagy megfelelően csökkentse a felperesre a 2. cikkben kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot az FLS Plastnál ezen ügygel kapcsolatban felmerült ügyvédi és egyéb költségek és kiadások viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket azáltal, hogy a műanyag ipari zsákok ágazatában megállapodások és összehangolt megállapodások hálózatában vett részt, amely érintette Belgiumot, Franciaországot, Németországot, Luxemburgot, Hollandiát és Spanyolországot, és árörögzítést, közös árszámítási módszerek kialakítását, piacfelosztást, eladási mennyiségek felosztását, ügyfelek, szerződések és megrendelések elosztását, pályázati felhívásokra való összehangolt ajánlattételt és egyedi információk cseréjét foglalta magába. A felperes jogsértése egy másik társaság, a Trioplast Wittenheim SA (TW) magatartásához kapcsolódott, amelynek a kérdéses kartellben való részvételét a Bizottság megállapította. A felperes részesedéssel rendelkezett a TW-ben, és azon időszak nagy részében, amely vonatkozásában a felperes felelősségét megállapították, a TW 100 %-ban a felperes leányvállalata volt. A Bizottság a TW-re bírságot szabott ki, és megállapította a felperes egyetemleges felelősségét e bírság egy részére.

A felperes, anélkül, hogy vitatná a kartell fennállását vagy időtartamát, illetve korábbi leányvállalatának részvételét, arra hivatkozik, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el a rá kiszabott bírság összegének megállapításakor. A felperes rámutat, hogy a TW-re kirótt bírság azon része, amelyért a felperes felelősségét a Bizottság megállapította, nyilvánvalóan aránytalan ahhoz az időtartamhoz képest, amely alatt részesedéssel rendelkezett a TW-ben.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és az arányosság elvét, mivel mind a felperes, mind a saját anyavállalatának felelősségét is megállapította a TW magatartása vonatkozásában, bár úgy döntött, hogy nem címezi a megtámadott

határozatot a közbenső holding társaságoknak, és valójában nem is címezte azt e társaságoknak, leszámítva a felperest.

A felperes ezen túlmenően arra hivatkozik, hogy nem volt tudomása a TW jogellenes magatartásáról, nem gyakorolt befolyást a TW vezetésére, nem volt részese a megtámadott határozatban említett jogsértéseket elkövető TW vállalkozásnak, emiatt a megtámadott határozat jogellenes, és meg kell semmisíteni.

Vagylagosan, a felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság korlátlan felülvizsgálati jogkörében csökkentse a bírságot. Ezzel összefüggésben előterjeszti, hogy a TW-re kiszabott bírság túl magas, mivel a korábbi gyakorlat és a jogsértés súlya nem indokolja a bírság alapösszegének szintjét; hogy a Bizottság tévedett a jogsértés időtartamának meghatározásakor a TW esetén; és hogy a Bizottság nem értékelte, hogy a TW-re és a felperesre kiszabott bírság összhangban van-e a 10 %-os felső határ szabályával.

A felperesre kiszabott bírsággal kapcsolatban a felperes azt állítja, hogy az aránytalanul magas, figyelembe véve az elretentő hatás hiányát, a jogsértés időtartamát és intenzitását. A felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság tévedett, amikor nem mérsékelte felelősségét az engedékenységi közlemény értelmében, nevezetesen abban, hogy nem háritotta tovább a TW-nek nyújtott 30 %-os csökkentést a felperes saját felelősségére, és nem nyújtott csökkentést a felperes számára. Végül a felperes a *non bis in idem* elvének megsértésére hivatkozik, másrészt azon elv megsértésére, hogy a büntetésnek tekintettel kell lennie minden egyes felperes egyedi körülményeire; ezzel kapcsolatban rámutat, hogy bár csupán a TW-nek a kartellben való részvétele időtartamának 35 %-ában volt annak anyavállalata, a Bizottság a TW-re kirótt bírság 85,7 %-áért tette felelőssé.

2006. február 24-én benyújtott kereset – FLSmidth kontra Bizottság

(T-65/06. sz. ügy)

(2006/C 96/43)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: az FLSmidth & Co. A/S (Valby, Dánia) (képviselő: J.-E. Svensson ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- elsődlegesen semmisítse meg az EK 81. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/F/38.354 ipari zsákok ügy) 2005. november 30-án hozott C(2005)4634 bizottsági határozatot, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- másodlagosan módosítsa a fent említett határozat 2. cikkében a felperes egyetemleges felelősségével megállapított bírságot 0 euróra, amennyiben az a felperesre vonatkozik;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a felperes megsértette az EK 81. cikket azáltal, hogy a műanyag ipari zsákok ágazatában megállapodások és összehangolt megállapodások hálózatában vett részt, amely érintette Belgiumot, Franciaországot, Németországot, Luxemburgot, Hollandiát és Spanyolországot, és árögzítést, közös árszámítási módszerek kialakítását, piacfelosztást, eladási mennyiségek felosztását, ügyfelek, szerződések és megrendelések elosztását, pályázati felhívásokra való összehangolt ajánlattételt és egyedi információk cseréjét foglalta magába.

A felperes jogsértése egy másik társaság, a Trioplast Wittenheim SA (TW) magatartásához kapcsolódott, amelynek a kérdéses kartellben való részvételét a Bizottság megállapította. Egy másik társaság, az FLS Plast, amelynek a felperes a holding társasága volt, részesedéssel rendelkezett a TW-ben, és azon időszak nagy részében, amely vonatkozásában a felperes felelősségét megállapították, a TW 100 %-ban az FLS Plast leányvállalata volt. A Bizottság a TW-re bírságot szabott ki, és megállapította az FLS Plast egyetemleges felelősségét e bírság egy részére.

A felperes keresete alátámasztásaként először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság helytelenül alkalmazta az anyavállalat felelősségének tesztjét, mivel nem bizonyította, hogy a felperes vonatkozásában fennálltak olyan körülmények, amelyek a TW-re tett anyavállalati befolyás vélelmét alátámasztaná. A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság nem a helyes jogi tesztet alkalmazta, mivel szigorúbb feltételek vonatkoznak a jelen esethez hasonló helyzetre, amelyben a Bizottság szerint a TW már korábban megkezdte a kartellben való részvételét, mielőtt a felperes leányvállalata felvásárolta volna, és eladása után továbbra is részt vett a kartellben. Bárhogya is, a felperes úgy véli, hogy bizonyította, miszerint a TW önállóan döntött saját piaci magatartásáról, és nem hajtott végre a felperes által adott utasításokat.

A felperes továbbá azzal érvel, hogy felelősségének megállapítása hátrányosan megkülönböztető jellegű, aránytalan és önkényes, mivel a Bizottság határozatban foglalt semelyik másik

csoport felelősségét nem állapította meg az operatív leányvállalat, az anyavállalat és az anyavállalat anyavállalata tekintetében, amint az a TW és a felperes esetében történt. Ezen túlmenően, bár a TW korábban egy másik csoporthoz tartozott, a Bizottság nem állapította meg e másik csoport valamely tagjának felelősségét a TW-nek a kartellben való részvételéért. Végül a felperes felelőssége aránytalan, mivel a Bizottság a felperes felelősségét a TW-re kiszabott bírság 85,7 %-áért állapította meg, bár csupán 8 évig rendelkezett részesedéssel a TW-ben, az utóbbi kartellben való állítólagos részvételének összesen 20 éve alatt.

A felperes ezen utóbbi érveket azon vagylagos kérelmének alátámasztására is előterjeszti, hogy a rá kiszabott bírságot az Elsőfokú Bíróság csökkentse. Azzal érvel továbbá, hogy a rá kiszabott bírság túlzott, mivel a Bizottság nem állapított meg külön alapösszeget a felperesre nézve, amelynek során figyelembe vette volna felelősségének hiányát. Azt állítja, hogy a Bizottság jogban való tévedést követett el azáltal, hogy nem vett tekintetbe bizonyos, a felperes javára szóló enyhítő körülményeket.

Végül a felperes azt állítja, hogy a Bizottság további jogban való tévedést követett el azáltal, hogy a TW felelősségét megállapította az 1982-től 1988-ig tartó időszakra; hogy aránytalan, túlzott, a forgalom 10 %-ának megfelelő felső határt meghaladó bírságot szabott ki az utóbbira; hogy az elsősorban felelős félnek, a TW-nek nyújtott bírságcsökkentést nem nyújtotta a felperesnek is, vagy legalábbis az engedékenységi közlemény alapján nem nyújtott ettől független bírságcsökkentést a felperesnek.

2006. február 23-án benyújtott kereset – JM kontra Bizottság

(T-66/06. sz. ügy)

(2006/C 96/44)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: a JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Németország) (képviselő: H.-J. Hellmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága